



NIEDZIELA MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO



Ewangelia J 20, 19 - 31

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam! A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana.

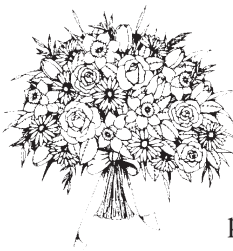
Spotkanie z Dawcą Pokoju!

Brak wiary i lęk przed drugim człowiekiem mogą bardzo wyniszczyć od środka wielu wspaniałych ludzi. Święty Jan Ewangelista opisuje zgromadzenie uczniów przebywających razem, ale mających „drzwi zamknięte z obawy przed Żydami”. Czyli uczniowie złęknieni, z wielką obawą czekali na tych Żydów, którzy przyczynili się do zabicia Chrystusa, którzy odrzucili Mesjasza i Jego naukę. Nic dziwnego, że i dziś boimy się najbardziej tych, którzy odrzucają Jezusa. Ich rzeczywiście trzeba się lękać! Dla wielu mężczyzn i kobiet Chrystus pozostaje umarły, ponieważ nic dla nich nie znaczy, nie liczy się w ich życiu. Nasza wiara w Chrystusa Zmartwychwstałego każe nam iść do tych osób i mówić im w różny sposób, że Chrystus żyje, że jednoczymy się z Nim poprzez wiarę i codzienne z Nim obcowanie, że nadaje sens naszemu życiu.

Drogi Przyjacielu! Przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: „Pokój wam!” Już się nie musisz bać! Raduj się, bo otrzymałeś prawdziwy pokój i prawdziwe przebaczenie od Miłosiernego Pana.

Ks. Sylwester

Kochani!



To już 321 numer naszej gazetki parafialnej. Od początku jej istnienia byli z nami Agnieszka Stępień - Redaktor naczelny i Grzegorz Stępień - Dyrektor techniczny. Niestety przyszła pora rozstania. Ja, w imieniu całej Redakcji, oraz wszystkich czytelników, chciałabym im podziękować za trud, pracę i czas, jaki włożyli w redagowanie „Mojej Parafii”. Jesteśmy bardzo wdzięczni za tworzenie gazetki i sprawowanie nad nią opieki.

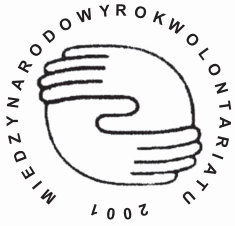
red. nac. Magdalena Kowalska



Blżej Biblii

Jezus wchodzi do swoich mimo zamkniętych drzwi: dla uwielbionego ciała Jezusa nie istnieją przeszkody materialne. Pozdrowienie Chrystusa „Pokój wam”, zwiastujące Jego obecność i wypływające stąd poczucie bezpieczeństwa, zawiera coś z radości wydarzenia paschalnego. Ukazania ran zadanych Jezusowi przy ukrzyżowaniu ma udowodnić identyczność Jego z Objawiającym się w chwale, a jednocześnie przewyciężyć ludzki lęk spowodowany zetknięciem się z nadprzyrodzoną rzeczywistością Bożą. Okazane rany przypominają, iż droga do chwały prowadzi przez krzyż. Chrześcijanin zdążający ku chwale zmartwychwstania musi ten krzyż realizować w swoim życiu. Radość, jaka ogarnia uczniów, odpowiada obietnicy danej im w czasie uczyt pożegnania. Do pełni radości nawiązuje późniejszy nakaz misyjny. Jako pracownicy apostołscy będą kontynuować dzieło Jezusa, posłanego przez Ojca: będą rozświetlać mroki świata pogrążonego w grzechu, głosząc nową zbawczą rzeczywistość, potwierdzoną zmartwychwstaniem i wniebowstąpieniem Jezusa do Ojca. Technienie Jezusa udziela nowemu człowiekowi nowego, nadprzyrodzonego życia, które będzie szerzył w świecie. Zmartwychwstając Jezus okazał swoją moc jako Syn Człowieczy i Syn Boży. W Jego władzy sądenia, decydowania o losie człowieka uczestniczą odtąd Apostołowie i ich następcy. Kościół upatruje też w słowach w. 23 ustanowienie sakramentu pokuty, umożliwiającego odzyskanie żywej łączności z Jezusem tym, którzy przez grzech oddalili się od Niego. Tylko tym, którzy by wzgardzili ofiarowanym przez Boga w Chrystusie nowym życiem „zatrzymają” oni grzechy. Tym samym stwierdzają, że owi grzesznicy nie należą do owczarni Ojca, do sfery życia, w której przebywa Jezus. Skoro odrzucają źródło życia, ich los eschatologiczny staje się nieodwracalny. W imieniu Chrystusa i Jego społeczności będą oni szafarzami życia Bożego w świecie.

2001 rok – Rokiem Wolontariatu



Zawsze, odkąd pamiętam wolontariat kojarzył mi się ze służeniem drugiemu człowiekowi – człowiekowi potrzebującemu. Jest to wyciągnięcie ręki bezinteresowne, nie oczekujące żadnej zapłaty. Wolontariat dla mnie ma ogromne znaczenie. Jest to przecież troska o drugiego człowieka, pomoc w kształtowaniu jego osobowości i zauważenie jego problemów. Będąc na praktykach w Domu Dziecka dostrzegłam jak wielu młodych ludzi i dzieci potrzebuje odrobiny serca, uwagi i zainteresowania. Także starsi potrzebują

KOGOŚ, kto pomagałby w zmaganiu się z samotnością, chorobą, czy ułomnością. Rok 2001 jest rokiem wolontariatu. Może moglibyśmy ofiarować trochę uwagi i czasu innym. Przez nasze niewielkie poświęcenie możemy dać im dużo radości, poczucie dowartościowania, a sami nauczymy się pokory i poczujemy spełnienie i samorealizację.

Pamiętajmy jednak, że wolontariat wymaga od nas systematyczności, zaangażowania, i wytrwałości.

Magdalena Kowalska

Dekalog wolontariusza chrześcijańskiego

Bp Jan Chrapek opracował dla wszystkich wolontariuszy chrześcijańskich dekalog. Oto on:

1. Działając w imieniu Kościoła, wolontariusz chrześcijański utożsamia się z Kościołem, jego celami, formami działań oraz środkami realizacji tych celów.
2. Nie pomniejszając znaczenia motywacji naturalnej, humanistycznej, wolontariusz chrześcijański stara się stale pogłębiać swoją motywację duchowo-religijną.
3. Wolontariusz chrześcijański odznacza się gotowością służenia ludziom na wzór Chrystusa, który „nie przyszedł, aby Mu służyli, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (Mk 10,45).
4. Będąc często sam ubogim, wolontariusz chrześcijański dzieli się z innymi przede wszystkim miłością na wzór Chrystusa, który ubogacił świat nie dobrami, lecz bogactwem miłości.
5. Wolontariusz realizuje apostołat Kościoła, gdy przez uczynki miłości i miłosierdzia uczy innych chrześcijan współczucia i wielkodusznego wspomagania potrzebujących.
6. W osobie wspomaganej wolontariusz chrześcijański widzi samego Chrystusa, który utożsamia się z każdym potrzebującym (Mt 25,35-36.42-43).
7. Wolontariusz chrześcijański pamięta, że miłość czynna jest najpewniejszą drogą do życia wiecznego, ponieważ „miłość nigdy nie ustaje” (1 Kor 13,8).
8. Wolontariusz jest rzecznikiem, propagatorem i budowniczym Królestwa Chrystusowego na ziemi - królestwa miłości, sprawiedliwości i pokoju (KK 36).
9. Podstawowym kryterium wartościowania wolontariusza jest osobowa godność i wielkość powołania Bożego, jakim każdy człowiek został obdarowany.
10. Wolontariusz chrześcijański jest otwarty i wrażliwy na wszelkie potrzeby bliźnich, ze szczególnym szacunkiem i miłością odnosi się zwłaszcza do ludzi poniżonych z powodu nędzy.
11. Z szacunkiem i miłością odnosi się wolontariusz do ludzi o odmiennych poglądach, zwłaszcza tych, którzy „bez własnej winy, nie znając Ewangelii Chrystusowej i Kościoła Chrystusowego, szczerym sercem szukają Boga” (KK 16).
12. Wolontariusz chrześcijański nie oczekuje za swoją pracę innej zapłaty, jak tylko wiecznej nagrody w niebie, w myśl słów Chrystusa: „Kto wam poda kubek wody do picia, nie utraci swojej nagrody” (Mk 9,41).

Sławię Cię i wielbię, Miłosierdzie Boże!

Miłosierdzie boże- to Skarb największy, nieoceniony
Kto się zanurzy w promieniach Miłosierdzia tegoż
Ten już tu, na ziemi, czuje się szczęśliwy
Bo przez Boga- Najczulszego Ojca- pilnie jest strzeżony
I Pan Bóg kocha go serdecznie, pilnuje,
Płaszczem otula Swęj Bożej Opieki...
Człowiek wielbiący Miłosierdzie Boże
nie zginie na wieki!
Najlepszy Bóg Ojciec już tu na ziemi
Chroni go przed mocami zła
Widzisz więc, jak wielka jest Moc i Potęga
Miłosierdzia Bożego; widzisz więc, jak, ogromna jest
Potęga Ta!

Uwierz, że gdy Mu się powierzysz
O nic nie musisz się już martwić,
Bo nigdy i nigdzie nie spotka Cię nic złego.
A po pięknym, choć czasem trudnym życiu,
przejdiesz szczęśliwie do Ojczyzny Niebieskiej
I tam, tak blisko Boga Ojca Najwyższego
i Jego Najświętszej Matki
Otrzymasz szatę królewską mieszkańca Nieba
Tego nam wszystkim- mieszkańcom ziemi- najbardziej
potrzeba!
Przez Wieczność będziesz wielbić Miłosierdzie Boże
Pieśnią, modlitwą, świętymi słowami;
A do tego Cudownego Nieba
pachnącego fiołkami, bzami, konwaliami
i wszystkimi barwnymi kwiatami,
Święta Siostra Faustyna- Apostolka Bożego Miłosierdzia
(jeśli Jej zawierzysz i modlić się do Niej będziesz)
wejść Ci, z pewnością, pomoże.
Ona to od najmłodszych lat uwielbiała Miłosierdzie Boże.
Dziś, w „Białą” Niedzielę świat cały
obchodzi święto Miłosierdzia Bożego
Uklęknij więc, Człowieku, pochyl nisko swą głowę
przed Świętym obrazem Pana Jezusa Miłosiernego
i oddaj Mu cześć i uwielbienie.
Miłosierdzie Boże godne jest tego,
by Je nieustannie czciło każde ziemskie stworzenie
zaczynając słowami: Jezu- Ufam Tobie!...

Katarzyna Wilczyńska

23 kwietnia - św. Wojciecha, biskupa i męczennika



Święty Wojciech, męczennik, patron Polski, jest jedynym świętym tego imienia, urodził się około roku 956 w czeskich Libicach, w możnej rodzinie Sławnikowiców. Kształcił się w Magdeburgu pod opieką tamtejszego

arcybiskupa, Adalberta. Ku jego czci Wojciech przyjął (w czasie bierzmowania?) imię Adalbert, pod którym jest znany i czczony na Zachodzie. Potem przebywał w otoczeniu pierwszego biskupa Pragi, Dytmara. W r. 982 był świadkiem jego przedśmiertnego kajania się z zaniedbań i grzechów. W rok później otrzymał sakrę i został jego następcą. Stanowisko okazało się nad wyraz trudne. Nie mogąc się uporać z przeciwnościami, udał się Wojciech po radę do Rzymu. Odwiedził też wówczas sędziwego ascetę, św. Nila. Potem osiadł u św. Bonifacego na Awentynie i przyjął habit benedyktyński, podczas gdy w rządach diecezją zastępował go Falkold, biskup miśnieński. Gdy ten umarł, Czesi zażądali jego powrotu. Przychylając się do życzenia papieża, wiosną 992 r. wrócił Wojciech do Pragi i zajął się gorliwie sprawami kościelnymi w Czechach. Z jego inicjatywy powstał wówczas w Brzewnowie klasztor

benedyktyński, wybudowano kilka kościołów, prawdopodobnie prowadzono także jakieś akcje misyjne na Węgrzech. Ale stosunki wewnętrzne nie poprawiły się i biskup znalazł się w środku rywalizujących ze sobą rodów. Kiedy jednak wbrew prawu zamordowano w kościele kobietę, Wojciech zaprotestował, a gdy to nie pomogło-po raz drugi opuścił Pragę i udał się do Rzymu (995). Wkrótce potem zniszczono jego rodzinne Libice i wymordowano mu braci. W tej sytuacji o rychłym powrocie marzyć nie mógł. Toteż zetknąwszy się w Italii z Ottonem III, zaczął snuć plany działalności misyjnej, do której zachęcał go cesarz. Odwiedził jeszcze groby świętych we Flourey, Saint-Denis i Tours, potem z myślą o realizacji misyjnych zamiarów ruszył do Polski. Podsunęto mu tu myśl o pogańskich Prusach, nękających raz po raz granice. Z wiosną pojechał tedy łodzią do Gdańska, stamtąd zaś w stronę ujścia Pregoty (?). Nie został gościnnie przyjęty. Od początku Prusowie okazywali wrogość, a kiedy mimo to próbował rozpocząć pracę misyjną, został zabity strzałami z łuku w bliżej nieznannej miejscowości (Tękity, Truso?). Odcięto mu potem głowę i wbito na pal. Stało się to 23 kwietnia 997 r. Chrobry wykupił ciało męczennika i z honorami pochował w Gnieźnie. Niebawem, tzn. przed r. 999 Wojciech został kanonizowany, a w czasie zjazdu gnieźnieńskiego obrany patronem nowo utworzonej metropolii. Pierwszym propagatorem jego kultu w Europie stał się Otton III. Kult ten ogarnął również Węgry i Czechy.

Sposób na szatana

Sposób na szatana c.d.

Nasza grzeszność ciąży nam. Czym bardziej grzeszymy, tym gorzej się czujemy, przez co dajemy szatanowi większą swobodę w działaniu na nas. Szatan wie, że jego działanie na naszą aktywność w grzeszeniu opiera się często na nieświadomości z naszej strony, że zgrzeszyliśmy, dlatego ma on częste sukcesy. Jego celem jest doprowadzenie nas do potępienia przez Boga. By mu w tym przeszkodzić należy zastosować broń przeciwko niemu. Broń, która byłaby dobrą formą przeciwko częstemu grzeszeniu. Formę taką przedstawiłem w pierwszej części. Gdy przyjmiemy ją, to Duch Święty będzie mógł nam bardziej pomóc, ponieważ u Boga wszystko jest możliwe. Jeśli naszą aktywność w osłabieniu u nas grzeszności wyrazimy w formie takiej jak:

- gdy zgrzeszysz, tego samego dnia odmów Koronkę przebłagalną do Ducha Świętego, następnie
- odmów modlitwę pokutną: Koronkę do Najświętszego Oblicza Pana Jezusa, byś się przyczynił do uwolnienia tysiąca dusz w czyśćcu cierpiących, następnie
- tego samego dnia lub następnego przyjmij Komunię Świętą.

Ta trzyczęściowa forma osłabienia działań szatana na nas wytworzy moc działań Ducha Świętego, byśmy mniej grzeszyli, przez co dać możemy większy przystęp Bogu do nas, co spowoduje, że staniemy się silniejszy w przeciwstawieniu się działaniom księcia ciemności wobec naszej osoby.

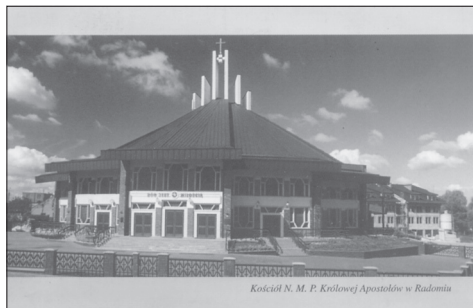
c.d.n.

Jerzy Jakubowski

INFORMACJE



1. Dziś o godz. 16.00 w naszym, kościele odbędzie się Koncert Ekumeniczny Chórów. Złożone ofiary na tace w czasie koncertu będą przeznaczone na potrzeby podopiecznych Domu Pomocy Społecznej im. św. Kazimierza w Radomiu przy ul. Garbarskiej.
Z tej racji Nabożeństwa o godz. 17.00 nie będzie.



Kościół N. M. P. Królowej Apostołów w Radomiu

Fundacja Otwartych Serce
przy Domu Pomocy Społecznej
im. św. Kazimierza w Radomiu
Proboszcz
Kościół p.w. N. M. P. Królowej Apostołów
Księża Pallotyńscy w Radomiu
Uprzejmie zapraszają:

Koncert Ekumeniczny

Pod patronatem
Ordynariusza Diecezji Radomskiej
J. E. Ks. Biskupa Jana Chrapka

Koncert odbędzie się dnia 22 kwietnia (niedziela) 2011 r. o godz. 16.00
w kościele N. M. P. Królowej Apostołów, Księża Pallotyńscy, ul. Młodzianowska w Radomiu
Dochód ze sprzedaży zaproszeń *5 zł* oraz *dobrowolne* ofiary na tacy w czasie Koncertu
są przeznaczone na potrzeby podopiecznych Domu.

WIELKOCZWARTKOWA MSZA KRZYŻMA W KATEDRZE

„Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie” – to słowa Jezusa. Nasza katechetka p. Grażyna i ks. Tomasz Makarewicz zabrali nas – zelatorki i ministrantów do Katedry. Do dziś myślałam, że Msza Krzyżma jest dla duchowych, ale byłam w błędzie. Koleżanki i koledzy nie macie pojęcia jakie to cudowne uczucie być uczestnikiem owej Eucharystii.

Matka Kościołów – tak nazwał katedrę Biskup – odświętna i wzniosła przyjęła kapłanów, siostry zakonne, katechetów świeckich, ministrantów i wiernych. Mszę Krzyżma celebrował Biskup Ordynariusz Jan Chrapka. Wspomagali go Biskup Senior i dwaj Biskupi pomocniczy. Ceremoniałowi towarzyszył nabożny, dostojny i piękny śpiew chóru z Seminarium Duchownego. Msza rozpoczęła się wniesieniem oleju krzyżma, który potem błogosławił Biskup. Olej ten oczyszcza namaszczonych w czasie chrztu, bierzmowania, kapłanów, chorych. Podczas uroczystości kapłani zgromadzeni w katedrze odnowili swoje przyrzeczenia. Po raz pierwszy w czasie Mszy Krzyżma złożyli ślubowanie ministranci – odpowiadając, że chcą służyć – ku chwale Chrystusa.

Msza św. zakończona błogosławieństwem biskupa.

Następnie wszystkie grupy liturgiczne działające przy kościele przekazały podziękowania i życzenia dla kapłanów na ręce biskupów. Kiedy miałam podejść z kwiatami do Bp. Jana Chrapka byłam bardzo zdenerwowana. A Biskup ucałował mnie w czoło i porozmawiał ze mną. Przypomniałam sobie jak Jezus gromadził wokół siebie dzieci i poczułam się szczęśliwa, uduchowiona i wdzięczna Bogu, że miałam zaszczyt uczestniczyć w tej Mszy. Święta Wielkanocne nabrały dla mnie innego znaczenia. Wiem, że dla tego, kto służy ku chwale Boga, cudowna jest życia droga.

Aleksandra Mazur

Zelatorka dziecięcego kółka różańcowego.

W minionym tygodniu



Ochrzczeni zostali:

Dominika Piasek,
Zuzanna Górka
Dominik Budzyński
Filip Karol Niedbała
Ewa Charzewska
Mikołaj Stankowski
Aleksandra Kibler
Mateusz Ciupa
Łukasz Gębczyk
Klaudia Pasek
Emilia Pożyczka
Zuzanna Pęksyk
Dominik Stanisławek
Oliwia Opalińska
Aleksandra Stojek
Maciej Czpak

Jakub Mikołaj Faryna
Kacper Blicharz
Mikołaj Maj
Martyna Kalita
Mikołaj Binkowski
Krystian Szulc
Jakub Grochalak
Jakub Faryna
Eryk Oleksiewicz
Oskar Kłys
Katarzyna Kwiecień
Julia Dudenko
Aleksandra Ruszczyk
Miłosz Żuchowski
Natalia Nowocień
Paweł Deliu
Mateusz Dopierała
Oskar Maciejak
Jakub Szczęsny
Mikołaj Nowocień

Związek Małżeński Zawarli:

Joanna Nowakowska
i Tomasz Sobański,
Izabela Idziak
i Krystian Masierz,
Joanna Wójcik
i Norbert Adam Żurek,
Katarzyna Burek
i Piotr Daniel Iwanowski,
Monika Edyta Michalska
i Grzegorz Wiktorzak

Odeszli do Pana:

Wiesław Krukowski - 1.69
Marek Molga - 1.54
Roman Maj - 1.56
Leon Gajewski - 1.83



Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Jadwiga Woźniak, Sławomir Lenkiewicz, Sylwia Buchacz, Łukasz Grzeszczyk, Aleksandra Jurczak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72